

Motion till riksdagen

1987/88: T53

av Gören Bohlin (m)

om trafikpolitiken inför 1990-talet
(prop. 1987/88:50)

Skogsnäringen är Sveriges viktigaste exportindustri. Av nettointäkten genom utrikeshandeln utgjorde intäkterna från skogsnäringen 41,2 % år 1986. Skogsbruket, utgörande såväl förädlingsindustri i form av sågverk, massafabriker och pappersbruk som skogsbruk, är Sveriges "längsta" väghållare.

Skogsbrukets årliga kostnad för dessa vägar är 3/4 miljard kr. 80 % av allt virke hämtas vid näringens egna vägar. Huvuddelen av vägnätet upplåtes utan anspråk på ersättning till fritidstrafikanter, turister etc. Näringen har betydande kostnader för detta egna vägnät, som utsätts för slitage förutom från den egna skogsnäringens fordon också av andra trafikantkategorier. Trots att skogsnäringen således har betydande kostnader för byggande och underhåll *av det egna nätet*, betalar man fordonsskatter precis som annan trafik.

Skogsnäringens materialadministrationskostnader är mycket höga, 11 miljarder, varav 7,5 miljarder, eller 12 %, är rena transportkostnader. Skogsnäringen är beroende av alla transportgrenar. Andelen på järnväg utgörs av 40 %, andelen på båt utgörs av 30 % och andelen på lastbil utgörs av 23 %, men alla råvarutransporter börjar med lastbil. Beroendet av vägarna är mycket högt för att hela transportkedjan skall fungera. Transportkostnadernas andel av förädlingsvärdet är redan så högt att den ej kan tillåtas öka.

Eftersom skogsbruket betalar dels en fordonsskatt, som är avsedd för bärighetsförbättringar, dels upplåter sina vägar för slitage av andra trafikantgrupper, dels får bära samtliga kostnader för det egna vägnätet, kan det ifrågasättas om inte ett återförande av vägmedel till skogsnäringen för väghållning är berättigat eller att kostnaderna för skogsbilvägarna görs avdragsgilla vid taxeringen.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär förslag till bättre villkor för skogsnäringen för byggande och underhåll av skogsbilvägar i enlighet med vad som anförts i motionen.

Stockholm den 1 februari 1988

Gören Bohlin (m)